

Дмитро Павличко

ПІСНІ

Дмитро Павличко

Пісні

«ІП Стрельбицкий»

Павличко Д.

Пісні / Д. Павличко — «ІП Стрельбицкий»,

ISBN 978-5-457-87091-8

«Пісні» Дмитра Павличка – збірка, до якої увійшли найкращі зразки поетично-пісенної творчості автора***. Для цих творів характерна мелодійність та ритмічність, провідними мотивами у них є любов до рідної землі, роздуми над розмаїттям життєвих шляхів, інтимні переживання ліричного героя. Світову славу принесли митцю такі поетичні збірки як «Любов і ненависть», «Гранослов», «Таємниця твоого обличчя», «З різних літ», «Час», «Золоте ябко». Дмитро Павличко – видатний український поет і перекладач, який працював у жанрах громадянської та інтимної лірики.

ISBN 978-5-457-87091-8

© Павличко Д.
© ІП Стрельбицкий

Содержание

НАД МОРЕМ	5
КЛЕН	6
ЛЕЛЕЧЕНЬКИ	7
ДВА КОЛЬОРИ	8
ПІСНЯ ПРО УКРАЇНУ	9
ДОЛИНОЮ ТУМАН ТЕЧЕ	10
СУЧАСНА КОЛІСКОВА	11
КНЯГІНЯ[1]	12
Конец ознакомительного фрагмента.	13

Дмитро Павличко ПІСНІ

НАД МОРЕМ

В морі я хотів печаль свою втопить,
Я до моря вийшов рано — море спить.
І мені його будити стало жаль —
Залишилася мені моя печаль.
Ополовудні йду до моря і здаля
Бачу, що воно сміється, як малія.
І мені його смутити стало жаль —
Залишилася мені моя печаль.
Уночі до моря знову я прибіг,
А воно ридало біля ніг моїх.
І мені його самого стало жаль —
Залишилася мені моя печаль.

1957

* * *

Впали роси на покоси,
Засвітилися навколо.
Там дівча ходило босе,
Білу ніжку прокололо.
Згинуть роси, як над світом
Сонечко зійде багряне.
Крапля крові самоцвітом
У його промінні стане.
Білі роси — то кохання,
Що живе лиш до світання.
Кров, що в сонці не поблідла, —
То любов правдива й світла.

1958

КЛЕН

Скажи мені правду,
Брате мій клене,
Де прогуляв ти
Листя зелене?
Листя продав я
За злota жменьку,
Бо пригощав я
Осінь руденьку!
Може, ти з нею
Випив отрути,
Що твоє гілля
Почало схнути?
Ходить із іншим
Осінь до гаю.
Я ж від розпуки
Гину-всихаю!

1958

ЛЕЛЕЧЕНЬКИ

З далекого краю
Лелеки летіли,
Та в одного лелеченьки
Крилонька зомліли.
Висушила силу
Чужина проклята,
Візьміть мене, лелеченьки,
На свої крилята!
Ніч накрила очі
Мені молодому,
Несіть мене, лелеченьки,
Мертвого додому!

1964

ДВА КОЛЬОРИ

Як я малим збирався навесні
Піти у світ незнаними шляхами,
Сорочку мати вишила мені
Червоними і чорними нитками.
Два кольори мої, два кольори,
Оба на полотні, в моїй душі оба,
Два кольори мої, два кольори:
Червоне – то любов, а чорне – то журба.
Мене водило в безвісті життя,
Та я вертався на свої пороги,
Переплелись, як мамине шиття,
Мої сумні і радісні дороги.
Мені війнула в очі сивина,
Та я нічого не везу додому,
Лиш горточок старого полотна
І вишите моє життя на ньому.
Два кольори мої, два кольори,
Оба на полотні, в моїй душі оба,
Два кольори мої, два кольори:
Червоне – то любов, а чорне – то журба.

1964

ПІСНЯ ПРО УКРАЇНУ

До Дніпра я приходжу вмивати свій зір,
Щоб у темряві дух мій не згас.
І вдивляється в очі мені з-понад зір,
Наче батько, суворий Тарас.
Пахне хвиля Дніпрова, мов сіно,
І гойдається в даль степову,
Україно моя, Україно,
Я для тебе на світі живу!
Як зірница, що впала в нічну непроглядь,
Я без тебе загину в імлі,
А твоєю любов'ю я можу обнять
Всі народи й племена землі.
Над тобою стояла ворожа яса,
Ти ридала в невольничім сні,
Пролетіла крізь мене, мов куля, слізоза,
Дарувала безсмертя мені.
До Дніпра я приходжу, немов до мольби,
Де печальних віків течія,
Та я чую – скидають кайдани раби,
Воскресає держава твоя.
Пахне хвиля Дніпрова, мов сіно,
І гойдається в даль степову,
Україно моя, Україно,
Я для тебе на світі живу!

1964–1990

ДОЛИНОЮ ТУМАН ТЕЧЕ

Долиною туман тече,
Не чути плеску хвиль його.
Пріпав я брату на плече
Край лісу яворового.
Мене задужали вітри,
Ослабли корені мої.
Зосталось два, а може, три
Листочки яворовій.
Навколо сумно і голо,
І чути подихи зими.
Сповилося мое чоло
Думками яворовими.
Від холоду не чую ніг,
Кінчається життя мое,
І налітає тихо сніг
На серце яворове.
А брат мій каже: «Не журись,
Не впадемо ніколи ми!
Підпалим небеса колись
Вогнями яворовими!»

1965

СУЧАСНА КОЛИСКОВА

Ніч гойдається, мов дим,
Мерехтить зоря в блакиті.
Мохом тиші золотим
Кам'яні шляхи накриті.
Спи, моя дитино, спи!
Скоро стану я зорею,
Нахилюся від журби
Над планетою твоєю.
Світ на променях своїх
До спочинку заколишу,
Щоб стоптать солдат не міг
На землі вечірню тишу.

1967

КНЯГИНЯ¹

Вірила нашу землю сарана погана,
Молода княгиня йде в полон до хана.
Горе рабам, горе рабам!
Ой, не йди в неволю, молода княгине,
За твою свободу наше військо гине.
Не пішла б я, діти, до страшного брану,
Та вигризли пута на рученьках рану.
Горе рабам, горе рабам!
Ой, Боже, мій Боже, що сталося з нами —
Обернені в попіл городи і храми.
Полягли кістками воїни святії,
Я іду в неволю з арканом на шиї.
Горе рабам, горе рабам!
Земле моя рідна, я за тебе гину,
Щоб живі здобули волю й батьківщину.
Дайте перед смертю ще на світ поглянуть,

---

¹ Музика Володимира Губи. «Княгиня» писалася для кінофільму «Захар Беркут», але до цього твору не увійшла. (Прим, автора).

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.